

Vii și pleci

Daniel Vișan-Dimitriu

Ai apărut în ploaia dintr-o toamnă
cu părul ud, pierdută-ntr-un oftat.
Te-am încălzit, și-ai înțeles ce-nsemnă
sărutul nebunesc ... dar ai plecat.

Erai, peste un timp, un vârf de munte,
sub soarele puternic, nemilos.
Eu ți-am adus, coroană peste frunte,
un nor , o ploaie, însă ... ce folos?

Ai fost pierdută ... ți-am fost regăsire,
ai fost o salcie ... ți-am dat un râu.
Eu am fost gând și vânt, am fost iubire,
iar libertatea-ți n-am ținut-o-n frâu.

Te-am înțeles mereu și, fără vrajmă,
ți-am urmărit și vechile poteci,
căci tu ești peste tot la mine-n preajmă.
Eu te iubesc, dar știu că vii ... și pleci.